

tig kan ved at indaanke Sogneraadets Kjendelse for Amdsraadet midlertidig unddrage sig Forpligtelsen til at efterkomme Tilføjelse til "Kjørsel", og Grunden til, at jeg har foreslaaet, at dette Stykke skal udgaa, er, at jeg ikke skjønner, at der er Mulighed for, at Sligt kan indtræde, saa at Bestemmelsen altsaa staar hen som aldeles overflødig. De Herrer ville nemlig se, at det følger af de foranstaaende Bestemmelser i samme Paragraf, at Amdsraadet skal have afgjort alle de Griindringer, der maatte fremkomme mod Listen, inden Udgangen af Marts, og Listen træder efter § 29 først i Kraft fra 1ste Mai, følgelig skjønner jeg ikke rettere, end at dette Tilfælde ikke kan indtræde, at nogen Kjørselspligtig kan unddrage sig den omhandlede Forpligtelse ved Indankning for Amdsraadet; thi Fristen derfor er allerede forbi i det Dieblif, Regulativet træder i Kraft. — Det af mig under Nr. 25 stillede Forslag er slet ikke Andet end en ligefrem Redaktion. — Jeg kommer nu til de Vædringsforslag, der ere stillede under Nr. 20, 26, 27 og 28, og jeg tillader mig da at tro, at det principale Forslag er det, der findes under Nr. 28, og som gaar ud paa at negte Krigsbestyrelsen den Ret, som den hidtil har havt, og som den sætter Pris paa, nemlig at kunne i fornødent Fald kræve Befordring in natura. Det forholder sig ganske rigtig, som den ærede Ordfører sagde, at det er paa Grund af en bestemt Fordring fra Krigsministeriets Side, at denne Ret er optagen i Lovforslaget, og jeg kan ikke se Andet, end at der kan indtræde Tilfælde, hvor det maa være af Vigtighed for Krigsbestyrelsen at kunne rekvirere Vogne, naar det ikke er den muligt paa anden Maade at skaffe sig dem. Jeg maa derfor bestemt modsætte mig Forslaget under Nr. 28; og under Forudsætning af, at det høie Thing ikke vedtager det, skjønner jeg ikke rettere, end at de øvrige Forslag, der ere stillede af de 8 ærede Medlemmer, nemlig de under Nr. 20, 26 og 27, da vistnok maa bortfalde; thi de Indvendinger, der kunne gjøres imod de paagældende Paragrafer i deres nuværende Stikkelse, gaa jo navnlig ud fra, at der slet ikke er Tale om at bruge Kjørslerne til Andet end til Befordring

af Personer — og i saa Fald indrømmer jeg, at der findes adskillige Bestemmelser i §§ 32, 33 og 34, som staa som overflødige; men naar det forbeholdes Krigsbestyrelsen at kunne udskrive Befordring in natura, ser jeg ikke rettere, end at de Bestemmelser, som de ærede Forslagsstillere ville have udstude, ikke kunne undværes; og naar §§ 32, 33 og 34 saaledes maa blive staaende, er der, hvad jeg ogsaa tror, det ærede Medlem indrømmede, ikke Grund til at vedtage Forslaget under Nr. 20. Som Følge deraf vil jeg altsaa, idet jeg modsætter mig Forslaget under Nr. 28, tillige opfordre Thinget til ikke at stemme for Forslagene under Nr. 20, 26 og 27. — Der staar endnu tilbage at omtale det Vædringsforslag, der er stillet af mig til § 38, og som jeg er bleven foranlediget til at stille ved en Vædring, der vedtoges ved 2den Behandling, hvorefter Genvisningen til Loven af 2den Marts 1861 faldt bort. Jeg skal bemærke, at Grunden til, at jeg har stillet det, er, fordi det forekommer mig, at, naar man uden videre lader dette Forhold uomtalt i Loven, vilde den ikke fyldestgjøre de praktiske Fordringer, der kunne komme. Der staar i Loven af 1861, at det skal godtgjøres Vedkommende i Omgangen, men der staar ikke, at de skulle have Betaling derfor, og det forekommer mig, at det vilde være urimeligt, naar der overhovedet betales for alle andre Reiser, da at forlange, at disse skulle gjøres uden Betaling, eller at man i alt Fald lod det staa tvivlsomt hen, om der kunde fordres Betaling for dem, eller ikke. Jeg har derfor tilladt mig at stille dette Forslag, som hæver de Tvivl, der ved den tidligere Afstemning kunde blive tilbage. Vædringsforslaget Nr. 30, saaledes som det er foreslaaet ændret ved Underændringsforslaget Nr. 31, kan jeg ikke have Noget at erindre imod.

Brinck-Seidelin: Jeg beklager, at jeg ikke kan tage disse Forslag tilbage, naagtet den ærede Minister erklærer sig for en bestemt Modstander af dem. Jeg tror nemlig ikke, at Bestemmelserne i §§ 32, 33 og 34 kunne siges at være anvendelige, selv om ogsaa andet Stykke i § 36 bliver staaende. Naar der nemlig er Tale om at udskrive Befordring in